

LỜI KÊU CẦU KHỎI SỰ DỐI TRÁ

Kinh Thánh: Thi thiên 12:1-8

“1 Đức Giê-hô-va ôi! xin cứu chúng tôi, vì người nhân đức không còn nữa, Và kẻ thành tín đã mất khỏi giữa con loài người. 2 Chúng đều dùng lời dối trá mà nói lẫn nhau, Lây môi dùa nịnh và hai lòng, Mà trò chuyện nhau. 3 Đức Giê-hô-va sẽ diệt hết thảy các môi dùa nịnh, Và lưỡi hay nói cách kiêu ngạo; 4 Tức là kẻ nói rằng: Nhờ lưỡi mình chúng ta sẽ được thắng; Môi chúng ta thuộc về chúng ta: Ai là Chúa của chúng ta? 5 Nhân vì người khốn cùng bị hà hiếp, và kẻ thiếu thốn rên siết, Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ ta sẽ chỗi dậy, Đặt người tại nơi yên ổn, là nơi người mong muốn. 6 Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch, Dường như bạc đã thét trong nồi dót bằng gốm, Luyện đến bảy lần. 7 Hỡi Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ gìn giữ các người khốn cùng, Hằng bảo tồn họ cho khỏi dòng dối này. 8 Khi sự hèn mạt được đem cao lên giữa loài người, Thì kẻ ác đi dạo quanh tứ phía.”

Gợi ý bài học Thi Thiên 12 cho chúng ta nghe thấy ba tiếng nói khác nhau tiếng nói của kẻ ác, tiếng phán của Đức Chúa Trời, và lời cầu nguyện của Đa-vít. Qua ba tiếng nói ấy, bài Thi Thiên cho thấy sự tương phản rõ ràng giữa lời dối trá của con người và lời chân thật của Đức Chúa Trời.

Thi Thiên mở đầu bằng lời kêu cầu khẩn thiết: “Đức Giê-hô-va ôi! xin cứu chúng tôi” Đa-vít nhìn thấy một thực trạng rất đáng buồn: người tin kính dần biến mất, người trung tín ngày càng hiếm hoi, trong khi kẻ ác lại nổi lên khắp nơi. Bản chất của họ được bày tỏ rõ nhất qua lời nói. Miệng họ nói những lời nịnh hót, khoe khoang, gian dối, và lừa gạt. Bề ngoài, lời nói ấy có thể rất dịu dàng, hấp dẫn và thuyết phục. Nhưng bên trong lại đầy lòng tham, sự kiêu ngạo và mục đích xấu xa. Họ nói một đằng nhưng nghĩ một nẻo. Họ dùng lời nói để điều khiển người khác và cho rằng chính miệng lưỡi mình sẽ giúp họ thắng thế. Họ tự nhủ: “Nhờ lưỡi mình chúng ta sẽ được thắng; Môi chúng ta thuộc về chúng ta: Ai là Chúa của chúng ta?” Đây chính là sự kiêu ngạo của một đời sống không kính sợ Đức Chúa Trời. Kẻ ác nghĩ rằng mình có thể dùng tiền bạc, quyền lực, lời tuyên truyền và sự lừa dối để thao túng lòng người. Trong thực tế, có nhiều lúc tiếng nói của họ thật sự rất lớn. Lời dối trá dường như có ảnh hưởng mạnh hơn chân lý. Những người sống gian trá lại được chú ý và tôn cao, còn người trung tín bị đẩy ra bên lề. Nhưng Thi Thiên 12 khẳng định rằng dù lời của kẻ ác có mạnh mẽ đến đâu, đó vẫn chỉ là lời chứa đầy tạp chất. Nó có thể làm con người dao động trong một thời gian, nhưng không thể chiến thắng chân lý mãi mãi.

Trái ngược với lời của kẻ ác, lời Đức Chúa Trời được mô tả như: “Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch, Dường như bạc đã thét trong nồi dót bằng gốm, Luyện đến bảy lần” Con số bảy tượng trưng cho sự trọn vẹn. Điều đó có nghĩa là lời của Đức Chúa Trời hoàn toàn tinh sạch, không có bất cứ sự giả dối, sai lầm hay ý định gian ác

nào. Lời con người có thể thay đổi theo hoàn cảnh. Lời của kẻ ác có thể được che đậy bằng vẻ ngoài đẹp đẽ. Nhưng lời Đức Chúa Trời luôn chân thật, chắc chắn, an toàn, và đáng tin cậy. Không chỉ tinh sạch, lời Ngài còn có quyền năng.

Đức Chúa Trời phán rằng: “Nhân vì người khốn cùng bị hà hiếp, và kẻ thiếu thốn rên siết, Đức Giê-hô-va phán: Bây giờ ta sẽ chỗi dậy,” Ngài đã nghe tiếng than của những người bị chèn ép. Ngài thấy sự đau khổ của người nghèo và yếu đuối. Ngài không đứng yên mãi mãi, nhưng sẽ đứng dậy để đem họ vào nơi an toàn. Đây là sự khác biệt giữa lời của kẻ ác và lời của Đức Chúa Trời. Kẻ ác dùng lời nói để che giấu, áp bức và làm tổn thương. Còn Đức Chúa Trời dùng lời Ngài để bảo vệ, nâng đỡ và giải cứu. Lời giả dối khiến người ta hoang mang. Lời Đức Chúa Trời khiến người đang run sợ được đứng vững.

Trước thực trạng người trung tín ngày càng ít, Đa-vít không đầu hàng. Ông không để mình bị cuốn theo tiếng nói ồn ào của kẻ ác. Ông cũng không chỉ than thở với con người. Ông kêu cầu Đức Chúa Trời: “Lạy Đức Giê-hô-va, xin cứu giúp!” Đa-vít biết rõ ai có thể chấm dứt lời nói kiêu ngạo của kẻ ác. Ông biết ai có thể bảo vệ người nghèo và những người đang bị áp bức. Chỉ một mình Đức Chúa Trời có thể làm điều đó. Trong khi kẻ ác tự tin rằng chúng sẽ mãi tồn tại, Đa-vít lại tin rằng Đức Chúa Trời sẽ giữ gìn dân Ngài đời đời. Ông không đặt niềm tin vào những gì mình đang nhìn thấy, nhưng đặt niềm tin vào lời phán của Đức Chúa Trời. Vì vậy, dù sống trong một thời đại đầy giả dối và bất công, ông vẫn tiếp tục cầu nguyện với lòng hy vọng. Lời cầu nguyện của Đa-vít không chỉ là tiếng than trong sợ hãi. Đó còn là lời tuyên xưng đức tin rằng Đức Chúa Trời cuối cùng sẽ chấm dứt điều ác và gìn giữ dân Ngài.

Một trong những hình ảnh đẹp nhất của bài Thi Thiên là hình ảnh Đức Chúa Trời “chỗi dậy”. Trong lúc kẻ ác đi lại khắp nơi, nói lời gian dối và được người đời tôn cao, Đức Chúa Trời vẫn đang sống và hành động. Ngài đứng dậy vì người nghèo, người bị áp bức, người đang thở than, và người không thể tự bảo vệ mình. Khi Đức Chúa Trời chỗi dậy, lời khoe khoang của kẻ ác sẽ chấm dứt. Những người bị áp bức sẽ được bảo vệ. Sự công bình của Ngài sẽ được thiết lập. Vì vậy, chúng ta không nên để tâm trí mình bị chiếm giữ bởi tiếng nói lớn của thế gian. Điều đang được chú ý và tôn cao hôm nay không phải là điều tồn tại mãi mãi. Chỉ lời của Đức Chúa Trời và những người được Ngài gìn giữ mới đứng vững đến cuối cùng.

Kết luận: Thi Thiên 12 được viết trong một thời đại mà: sự gian dối lan tràn, người trung tín ngày càng hiếm, kẻ ác được đề cao, và người yếu thế bị tổn thương. Đó cũng rất giống với thế giới chúng ta đang sống. Trong hoàn cảnh ấy, người tin Chúa được kêu gọi không bị mê hoặc bởi lời nói hào nhoáng của kẻ ác; không thất vọng khi người trung tín trở nên ít ỏi; nhưng lắng nghe lời tinh sạch của Đức Chúa Trời, cầu nguyện cho những người nghèo khổ và bị áp bức; và tiếp tục sống trong sự chân thật. Khi hoàn cảnh chưa có dấu hiệu thay đổi, đó chính là lúc chúng ta càng phải cầu nguyện. Bởi vì lời Đức Chúa Trời là chắc chắn. Ngài đã nghe tiếng than của người yếu đuối. Ngài sẽ chỗi dậy. Ngài sẽ bảo vệ dân Ngài và giữ họ đến đời đời.

Câu hỏi giúp áp dụng bài học cho đời sống chúng ta hôm nay:

1. Tôi có đang dùng lời nói để gây dựng, đem lại sự thật và sự sống, hay đang nói những lời nịnh hót, khoe khoang hoặc không thật lòng?
2. Tôi có đang làm ngơ trước tiếng than của người yếu đuối ? Tôi có cầu nguyện và lên tiếng cũng như tìm cách nâng đỡ những người đang bị tổn thương bởi sự gian dối hoặc bất công hay không ?
3. Giữa rất nhiều tiếng nói của thế gian, tôi có dành thời gian để tập lắng nghe lời Đức Chúa Trời mỗi ngày không ?